

תסריט – היהודים באים

עונה 4 – פרק 13

לצפייה בפרק המלא

לצפייה בכל פרקי הסדרה

תאריך שידור: 24/08/2020

מפיק ועורך ראשי: יואב גרוס

יוצרים: נטלי מרכוס, אסף בייזר, יואב גרוס

במאי: קובי חביה

תסריטאים ראשיים: נטלי מרכוס, אסף בייזר

תסריטאים: יובל פרידמן, משה מלכה, הדר תדמור, רמי פרג, ליאת שביט,
נר ברגר, אופיר ששון

שחקנים: מוני מושונוב, יעל שרוני, יניב ביטון, עידו מוסרי, יוסי מרשק, שירה
נאור, מעיין בלום

כל הזכויות שמורות לכאן תאגיד השידור הישראלי ©

פרעה ובת פרעה

תסריטאים: משה מלכה / יובל פרידמן

1. פנים. ארמון מלך פרעה. יום

כתובית: שנת 1250 לפנה"ס

פרעה יושב על כסא המלוכה, מכתוב טקסט לעוזר שלו, שיקו, שכותב על פפירוס.

פרעה

עין. טווס. מקל עקום. אממ... הדבר הזה
שנראה כמו מסרק, סוכריה על מקל, ינשוף.
בוטה מדי? אוקיי. תמחק את הינשוף. נחש,
דוכיפת דוכיפת דוכיפת סימן שאלה?!
ובאתי על החתום קקי מחייך רקדנית
פלמנקו.

דלת נפתחת, בת פרעה נכנסת עם תינוק עטוף בידה, היא מלוכלכת מבוע, התינוק
נוטף מים עכורים וכולו מלא אצות וג'ייף מהנהר.

בתיה

אבא !!!

פרעה

לא עכשיו חמודה, אבא עסוק בבלבל
ארכאולוגים בעתיד... איפפ מה זה הריק
הזה? שיקו זה נראה לי ההוויאנאס שלך.
תעיף את זה החוצה...

בתיה

אבא, תראה מה מצאתי!

פרעה

איףףף זה ממך! מה זה?

בתיה

מצאתי – תינוק!!

פרעה

חמודה, עשי לי טובה, תחזירי את הדבר
הזה לקומפוסט או מאיפה שלא הבאת
אותו...

בתיה

לא לא אבא תן לי לשמור אותו! אני
מבטיחה לטפל בו יפה!

פרעה

אוקיי בסדר שמרי את התינוק...

בתי

יש!!

פרעה

(הצידה לשיקו) יאללה שיקו, קחו את הילד ותקלחו אותו טוב טוב, הוא מריח כמו התחתונים שלי אחרי כדורגל.

בתי נרתעת ולא נותנת להם את התינוק

בתי

וואו וואו, רגע מה פתאום שיקלחו אותו?

פרעה

מה הבעיה? הילד צריך מקלחת, צריך סבון, זה יחזק את המערכת החיסונית שלו.

בתי

וואו מה סבון? לא לא, סליחה, אני לא מכניסה את הרעל הזה לגוף של הבן שלי.

פרעה

מה רעל? זה היגינה בתי, זה יגן עליו

בתי

ממש לא, יש לו מערכת חיסון טבעית והוא ילד בריא לחלוטין

מכיוון התינוק נשמע שיעול ליחתי ומבוגר. כולם נרתעים חוץ ממנה.

פרעה

בת-בות, קחי אותו בבקשה למקלחת לפני שכולנו נמות פה מהחידקים שלו!!

בתי

אויש תפסיקו כבר עם ההיסטריה הזאת של היגינה, אתם לא מבינים שזה הכל אינטרסים של חברות המים?

פרעה

מה אינטרסים?! זה להגן עלינו מחידקים! על אחת כמה וכמה אם הבאת ילד מהפח!

בתי

הוא לא מהפח! הוא מהיאור!

פרעה

(מזועזע) סבתא עושה שם קקי!!

עוד שיעול מגעיל מכיוון התינוק

פרעה

מהר למקלחת!

בתיה

מקלחת תגרום לו לאוטיזם!

פרעה

או שלום לך, ד"ר בת פרעה מכירורגית א'
שארם, מומחית לאוטיזם.

בתיה

זה לא רק אני אומרת. קראת את זה על
הקיר בקבוצת האמהות שלי "אמהות נגד
סבון".

פרעה

אה!! דיברו על זה בקבוצת אמהות! תעצרו
הכל, שיקו לך תשרוף את ספריית המדע
לא צריך יותר כלום, הבת שלי קראה על זה
בקבוצת אמהות עם מורות לפילאטיס
מקרתגו-צורן!

בתיה

אבא, תן לי לגדל אותו כמו שאני רוצה, ואני
מבטיחה לך שהוא יהיה הילד הכי בריא
בעולם! הוא יחיה יותר מכל הבנים הבכורים
בכל מצרים!

פרעה

טוב נו, תעשי מה שאת רוצה.

בתיה

יש אבוש יש! אתה הפרעה הכי טוב בעולם!

בת פרעה מחבקת את פרעה חיבוק חם.

פרעה

אני מקווה שלא נצטער על זה. הנה, אני
כבר מרגיש, מתחיל לגרד לי בגב. שיקו, יש
לי פה משהו?

פרעה מפנה את הגב לשיקו. הגב שלו אדום, מלא באבעבועות אדומות מגעילות
ושחין. שיקו מעווה את פניו בגועל.

פרעה

לגרד שיקו, לגרד.

שיקו מגרד לפרעה את הגב בגועל.

VO קריין

ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה.

ולא יכלו החרטומים לעמד לפני משה מפני
השחין כי היה השחין בחרטומם ובכל
מצרים.

בת פרעה מסתכלת על הגב של אבא שלה בגועל.

בת פרעה

אתה יודע מה יכול להעביר לך את זה? אם
תעשן יותר.

שמיר ופרס – הרוטציה

תסריטאים: משה מלכה / יובל פרידמן

1. פנים. משרד רוה"מ. יום

כתובית: 20 באוק' 1986.

פרס במשרד, ישוב לשולחנו חותם על טפסים.

VO קריין

בבחירות '84 נחתם הסכם רוטציה בין
שמעון פרס ליצחק שמיר. שנתיים לאחר
מכן הגיע שמיר למשרדו של פרס על מנת
להחליפו בתפקיד כמסוכם.

דפיקה בדלת.

פרס

יבוא

נכנס שמיר עם ארגז מלא חפצים, מצב רוח מרומם.

שמיר

בוקר טוב שמעון

פרס לוחץ על האינטרקום

פרס

בשמת, דיברנו על זה. אם את רוצה להביא
את הצ'יוואווה למשרד תאלצי לקשור אותו..
אוי סליחה יצחק זה אתה. תפוס!

זורק כדור טניס. שמיר לא זז.

פרס

רק רציתי להיות בטוח. במה אני יכול
לעזור?

שמיר

ובכן, נדמה לי שאתה יודע... (מראה לו את
הדרך החוצה)

פרס משחק אותה לא מבין, ושמיר חוזר על הפנטומימה, כך ממשיך פינג פונג קצר בו
פרס לא מבין ושמיר מגדיל לאט לאט את מחוות הפנטומימה. פרס, מגדיל את
הפנטומימה של "אין לי מושג על מה אתה מדבר".

שמיר

נו מספיק עם המשחקים, שמעון היום הוא
היום!

פרס

מה קורה היו...פאק! אני לא מאמין
ששכחתי! (לוחץ) בשמת תוציאי לי את
הז'קט עם הניטים מניקוי יבש, יש לי הערב
פופלקס ב"לוגוס".

שמיר

(מטיח את הארגז על הרצפה) מספיק עם
השטויות! היום מתחלפים! ואתה יודע את
זה!

פרס

מתחלפים? במה?

שמיר

(רותח) בתפקידים!!

פרס

מה זאת אומרת? אתה תהיה ראש
הממשלה ואני הצ'יוואוואה של בשמת?!

שמיר

קום מהכיסא ותדרדר את הגופה שלך
מפה! כבד את הרוטציה!! עכשיו תורי!!

פרס

טוב בסדר, אין צורך להתלהם. סתם
משתעשע, כמובן שאני מכבד את ההסכם.

מוציא בוסטר מהארגז.

שמיר

תודה רבה, קום והנח אותי על הכיסא!!

פרס

רגע ידיתי, לאט לך. הרי לא יעלה על הדעת
שארד מהתפקיד מבלי שערכתי לך חפיפה
יסודית.

שמיר

נו יש אמת בדברייך. קדימה, חפוף אותי!!

פרס

אז לגבי לבנון, הסגנו את הכוחות אל
רצועת הביטחון, הגזרה כעת שקטה – נסה
לא לחרבן את זה. לגבי המצב הכלכלי,
בלמתי את האינפלציה, המשק ניצל
מהתמוטטות – נסה לא לחרבן גם את זה.
מה עוד מה עוד... אה דבר אחרון, פולארד
הבן של אלף זונות, פתח עלינו אצל
האמריקאים. אז אם אשתו מתקשרת

לשאול משהו – "אסקוזי, נו אבלה אינגלז!"
וניתוק.

שמיר

בסדר גמור ועכשיו קום מהכסא או שאקים
אותך בעצמי!!

פרס

אין שום בעיה. אתה מוזמן לנסות.

שמיר מנסה למשוך את פרס מהכיסא ולא מצליח

שמיר

מה זה?! מה קורה כאן??

פרס

אה טוב שהזכרת לי (לוחץ) בשמת, תסגרי
בבקשה את השפופרת של הדבק שלוש
שניות שלא יתייבש, אחרי זה זה סמטוחה
ובונקלך ולך תחפש עכשיו פלאייר באמצע
היום. תודה

שמיר

תפסיק כבר למשוך זמן, אתה מבזבז לי
מהקדנציה!!

פרס

אה, לא פחות חשוב, חפיפה על הכפתורים
של בשמת. עם הכפתור הזה אתה מבקש
ממנה דברים, ובכפתור הזה אתה מעליב
אותה.

שמיר

מה?!

פרס

שים לב (לוחץ) בשמת, הכניסי לי בבקשה
תה וכמה באפלות תודה

בשמת

בשמחה אדוני

פרס

(כפתור 2) בשמת, את כישלון ואיש לא
סובל אותך.

בשמת

(בעלבון) תודה אדוני...

שמיר

אתה יודע מה! אין בעיה! אני יכול למלא את
תפקידי כראש הממשלה בכל מצב.

שמיר מטפס ומתיישב על ברכיו של פרס. בשמת מכניסה את התה ויוצאת. שמיר לוקח את התה והופלים

שמיר

תודה בשמת. לה-לה-לה אני ראש ממשלה.

שמיר מנסה לשתות ולטבול אבל פרס מזיז את הברכיים כמו דוד מעצבן התה נשפך, והוא לא מצליח לקחת ביס מהביסקויט. שמיר מתעצבן, קם ומנסה למשוך פעם אחת אחרונה את פרס. נשמע קול תלישה, שמיר עף אחורה כשבידיו השרוולים של פרס. פרס עם זרועות חשופות. בשמת נכנסת עם טלפון.

בשמת

סליחה על ההפרעה, אבל מלך ירדן על הקו! הוא מעוניין להתקדם עם ההסכם!

פרס ושמיר מסתכלים אחד על השני, שמיר מזהה הזדמנות וחוטף את האפרכסת מבשמת. פרס לא יכול לקום מהכסא. שמיר מתגרה בו.

שמיר

הופה!

פרס

צ'וואוואה תיזהר ממני! אני רגע לפני הסכם שלום עם הירדנים!!

שמיר

מה קרה? אתה לא סומך על ראש הממשלה שלך?

פרס

צ'וואוואה!

שמיר

(מנומס) שלום אדוני המלך חוסיין, מדבר יצחק שמיר

פרס

שמיר אני מתחנן!

שמיר

(צועק לאפרכסת) רמדאן כרים יא פרימיטיב, דחוף את ההסכם הזה לטיזק!

פרס מנסה להשתחרר מדבק. עד שנשמע סאונד תלישה, הוא רץ אל שמיר אבל שמיר מספיק לנתק.

פרס

לעזאזל! אוקיי שמיר, הכיסא שלך. כנראה שהטוב מבינינו הפסיד. רק תעשה לי טובה – אל תחרבן את זה!

פרס מסתובב ואנחנו רואים שכל החלק האחורי של החליפה נשאר דבוק לכיסא ופרס

חשוף מאחור. שמיר מתיישב בכיסאו החדש

שמיר

(לוחץ) בשמת, תתחילי את האינטיפאדה.
(כפתור 2) אממ...את.. (מוותר) לעזאזל
הוא באמת היה יותר טוב ממני.

רות ונעמי

תסריטאים: רמי פרג / ליאת שביט

1. חוץ. שדה. לפנות ערב

כתובית: בית לחם,

רות יושבת בשדה לצד שביל, ממתינה לצד כמה סלים וצרוור בגדים. נעמי חוזרת, מלוכלכת בבוץ. ברקע צעקות ונאצות

קריין

ותָשֵׁב נְעָמִי, וְרוּת הַמֹּאֲבִיָּה כָלְתָה עִמָּה,
הַשֵּׁבָה, מִשְׂדֵי מוֹאָב; וְהָמָּה, בָּאוּ בֵּית לָחֶם,
בְּתַחֲלַת, קִצִּיר שְׁעָרִים.

המון VO

תחזרי למואב אלמנה זקנה! לא רוצים
אותך פה!

חוטפת עגבנייה רקובה על הבגד

נעמי

טוב עשיתי קצת בירורים, זוכרים אותי פה.

רות

כן, שמת'י לב.

נעמי

הבשורה הטובה היא שאת הכי כוסית פה,
ביי-פר.

רות

איזה יופי, מה זה כוסית?

נעמי

כוסית. כמו במואבית. זו אותה מילה, את
צוחקת עלי?

רות

לא אני מכירה כוסון, ככה מחלון היה קורא
לחוטב עצים שלנו..

נעמי

איזה מחלון? הבן שלי השם ייקום מחלתו?

רות

כמה מחלון את מכירה?

נעמי

טוב. מוזר. בכל מקרה טוב לנו שאת כוסית
כי יש לי פה איזה קרוב רחוק לא משנה

המייסה.. בועז שיבוליו ובניו בע"מ הבנאדם
הכי טחון בבית לחם.

רות

אז הוא יעזור לך להסתדר פה?

נעמי

הוא יעזור לך, איך שהוא יראה אותך. ואני..
כמו שקבענו.. אלוהיך אלוהי ארנקיך
ארנקיי וג'קוזיך ג'קוזיי.

רות

אבל הוא לא מכיר אותי.

נעמי

הוא יכיר, תתחבבי אליו, תתקרבי אליו,
תעשי מה שהיית עושה למחלון..

רות

מה? צמות כאילו? מלחמת כריות? צרות
כזה בגב וכאילו שינחש מה?

נעמי

ואחרי זה בטח זרמתם ל... צורות אחרות..

משחילה אצבע באגרופ

רות

מגרד לך באצבע?

נעמי

אני מתחילה להבין למה אין לי נכדים.

רות

כי אין חסידות במואב, זה מה שמחלון אמר
לי.

נעמי

מחלון עאלק. ישבנון הייתי צריכה לקרוא לו.
טוב תראי מה נעשה, אני אבוא איתך לבועז
אני אסביר לך מה צריך לעשות איתו. זה
יהיה טיפה כואב.

רות

כמו מלחמת כריות?

נעמי

אה..... דומה.. לא יודעת.. אני צריכה
לראות אותו ערום. בואי נארגן אותך קודם.

קאט ל - רות לבושה בשמלת מיני סקסית, עם מחשוף מטורף

נעמי

הופה איזה שווה...! מה הייתי עושה לך...

רות

את בטוחה שהוא יאהב את זה? מחלון
אמר לי תמיד שאני הכי יפה כשנוח לי.

נעמי

גם כן המחלון הזה. לא אכפת לי שהוא
בחש בעדשים. אכפת לי שהוא לא סיפר
שהוא בחש בסתר. מה הוא פחד? אני אמא
שלו. אני אשה פתוחה, אני ואביו היינו
סוקלים אותו בלי טיפת שיפוט. בואי רגע
אלי..

משפריצה לה מים על החזה

רות

מה זה? לא לא קר לי

נעמי

בדיוק.. אז בואי נלך מהר לבועז לפני
שהאפקט יעבור.

2. חוץ. גורו. ערב

בועז ישן על הקרקע מכוסה בשמיכה, הן שוכבות לידו

נעמי

(בלחש) אוקי קחי את היד, קודם תחממי
אותה כי קריר, תעשי ככה

נעמי משפשפת ידיים. רות אחריה.

נעמי

יופי, עכשיו תכניסי בעדינות מתחת
לשמיכה.

רות מכניסה יד מתחת לשמיכה.

נעמי

יופי תכניסי עוד, עוד עוד יש לך עוד

רות

הגעתי למשהו קשה

נעמי

את בברך תעלי עוד.

בועז נאנח.

רות

מה זה היה?

נעמי

זה הקול של הוילה שלנו בבית לחם, אם זה ימשיך ככה יהיה לנו בית קיץ..

רות

רגע, זה אמור להיות כזה לח?

נעמי

מה? תני לי לראות

נעמי מכניסה ראש מתחת לשמיכה.

נעמי

את בתחת.

רות

אופסי

נעמי

כן, זה למתקדמים. טוב, יש לך עוד מה ללמוד. נו, תחזרי ותחפשי אני אעזור לך

מחזיקה לה את היד ומכניסה חזרה עד ששומעים את בועז גונח.

נעמי

הנה את במקום.

רות

כן? ככה זה טוב?

נעמי

זה מעולה את ממש טובה בזה.

רות

וואי תודה איזה כיף לשמוע...

בועז

אההההההה

רות

מה זה היה?

נעמי

נגמר האירוע, זה הקיו שלי ללכת, מפה את יודעת, את מסתכלת לו בעיניים ו...הופ, אנחנו בוילה שלו ליד הבריכה, אוכלות חומוס עם מטריה קטנה בפנים.

נעמי מתחבאה בשיחים ליד, בועז מתעורר.

בועז

הי. מה זה היה הדבר הזה?

רות

הי...!

בועז

תגידי לי שאת רווקה ואני מתחתן איתך
היום!

רות

אלמנה.

בועז

עוד יותר מדליק! רק תבטיחי לי שכל לילה
יהיה כמו הלילה, וחצי מהרכוש שלי – שלך!

רות

אהה... אוקיי.

בועז

יאללה, בואי נלך להתחתן. אה, אבל תביאי
איתך גם את הזקנה שבשיחים, כי את יש
לך עוד מה ללמוד.

קריין

וַיִּקַּח בְּעֵז אֶת-רוּת וַתְּהִי-לוֹ לְאִשָּׁה, וַיָּבֵא
אֵלֶיהָ; וַיִּתֵּן יְהוָה לָהּ הַרְיוֹן, וַתֵּלֶד בֵּן.

נעמי יוצאת מהשיחים.

נעמי

קולולולו איזה כייף לראות זוג צעיר מתאהב
בצורה ספונטנית, אם יהיה לכם בן איך
נשמע לכם: אבדון? ארמגדון?

רות

עזבי נעמי, את לא טובה בשמות.

ביאליק לא כותב

תסריטאים: רמי פרג / ליאת שביט

1. פנים. בית ביאליק. יום

כתובית: תל אביב, 1930.
ביאליק יושב בחדר מפואר יחסית, שולחן כתיבה מכובד, חלון רחב, מולו מכונת הכתיבה. מאניה נכנסת עם כוס תה ועוגה.

מניה

איך הולך היום?

ביאליק

כלום. מהבוקר כלום. גם אתמול אגב כלום.

מניה

באמת? כמה זמן כבר לא כתבת שיר?

ביאליק

מתי עלינו לארץ?

מניה

לפני 6 שנים.

ביאליק

אז כן, 6 שנים ושבוע, כי כשארזנו גם לא כתבתי כלום.

מניה

מסכנון שלי, איך אני יכולה לעזור?

ביאליק

את רוצה לעזור לי, צאי החוצה ותארגני לי פוגרום!

מאניה

חס וחלילה, פוגרום, אל תגיד את זה.

ביאליק

כן מניה, פוגרום! תחשבי, מתי יצאו לי שירים טובים? על השחיטה – פוגרום קישנייב, בעיר ההריגה – פוגרום קישנייב. זה באמת היה יופי של פוגרום.

מאניה

לא צריך להגזים, גם פה יש צרות, אתה רוצה שאני ארד להסתובב ביפו, אולי ידקרו אותי..

ביאליק

את באמת תעשי את זה עבורי?

מאניה

כמובן נחמן שלי, אני אעשה הכל בשביל שתחזור לכתוב.

ביאליק

את יותר מידי טובה בשבילי

מניה

(מתרפקת עליו) אוו ויקירי

ביאליק

לא אני אומר ברצינות, את יותר מידי טובה בשבילי, תתאכזרי אלי, תתעמרי בי, תהיי לי אם ואחות מכה

מניה

אני לא משחקת איתך שוב במלמד ותלמיד בחדר, אתה יודע שאני לא טובה במשחקי תפקידים.

ביאליק

טוב אז לא אכתוב יותר, אשב לי בבית ביאליק שברחוב ביאליק, ואוכל עוגה מקפה ביאליק בתקווה שהסכרת תנקוש יום על חלוני. שלום רב שובך סכרת נחמדת.

מניה

ביאליק, באמת, מה אנחנו בארץ זבת חלב ודבש? קורים פה דברים איומים.

ביאליק

אבל לא לי לעזאזל! לא בביאליקלנד. להכל דאגו לי פה, לבית, לאוכל, למכונת כתיבה, לפילגש...

מניה

מה?

ביאליק

טוב לי מידי!

מניה

אז תפסיק להיות שקוע בעצמך, צא לעולם, תתחבר למצוקתו של האדם הפשוט, זה שנכנס למכולת ומגלה שנגמרה הלבנייה ביום שהוא רוצה להכין עוגה..

ביאליק

באמת מרגיז.

מניה

מאוד מרגיז.

ביאליק
זה מרגיז?!

ביאליק נעצר ומהרהר במה שמניה אומרת ופונה למכונת הכתיבה

ביאליק
מניה, צאי מהחדר, אני רוצה לכתוב.

מניה יוצאת. מעבר זמן. מניה נכנסת לחדר עם מנה מוגזמת, ביאליק מקליד במרץ.

מניה
או, תענוג לשמוע אותך מתקתק על מכונת
הכתיבה

ביאליק
הכל בזכותך, מה שאמרת לי קודם חיבר
אותי למצוקה הישראלית, הסכר נפרץ

מניה
נו נו בוא נשמע, אני כל כך מתרגשת

ביאליק
אהממ...

ביאליק קם ומחזיק את הדף

ביאליק
מכירים את זה... מכירים את זה שאשתך
חוזרת מהמכולת ומכריזה בחגיגות: נגמרה
הלבניה? כאילו התורכים פלשו לארץ, מה
את רוצה שאני אעשה עם המידע הזה?
אנעל מגפיים ואלך לחבוץ לבניה?

ביאליק מוריד את משקפי הקריאה ומביט במניה

ביאליק
מה דעתך?

מניה
זה לא בדיוק בסגנון הרגיל שלך

ביאליק
מה לגבי זה. מכירים את זה. מכירים את
זה שאתה הולך ברחוב ורואה אשה יפה עם
כלב ואתה אומר לה "יא איזה כלב חמוד"
והיא מסתכלת עליך במבט כאילו רצחת לה
את המשפחה ואומרת "זה לא כלב זה
כלבה" למה מה אכפת לי, מחמיאים לך,
מה אני צריך להפוך את הכלב לראות מה
יש לו למטה, יא בת של זונה!" (**פאזזה**) מה
דעתך?

מניה

אה...

ביאליק

אני מתלבט אם לפרסם אותו בדבר או להוציא ישר ספר, כי יש לי המון כאלה.

מניה

מה מה זה המון?

ביאליק

יש גם שירים יותר כואבים. להקריא לך את "מכירים את זה של אשתך בורח נוד באמצע הסקס?"

מניה

לא לא לא... אני צריכה להרהר בזה קצת, אולי אני אלך לעשות סיבוב ביפו, איפה שדוקרים.

ביאליק

לא מניה אני כבר לא צריך

מניה

אני רוצה.

מניה יוצאת תוך כדי שביאליק מקריא

ביאליק

חכי שניה יש לי בדיוק שיר על זה "מכירים את זה שאתה מקריא לאשתך שיר והיא שונאת אותו לא נעים לה להגיד אז היא עושה לך "אולי אני אלך ליפו שידקרו אותי". ואז כזה אומר לך עצמך לכי לכי, עם מקל לא ידקרו אותך" (פאוזה צועק אחריה) לא אהבת?

קריין

ביאליק מעולם לא הוציא את ספר השירים "מכירים את זה" למעשה מרגע שעלה לארץ לא כתב כמעט שירה.

ביאליק

קהל קשה.

האמצעים המיוחדים

תסריטאים: משה מלכה / יובל פרידמן

1. פנים. לשכה במצרים. לילה

כתובית: אוגוסט 1973.

לשכה של איש רם דרג. על השולחן יש דגל מצרים.

VO קריין

לפני מלחמת יום כיפור התקינה ישראל
אמצעי ריגול אלקטרוניים בעומק מצרים.
לצורך תפעולם נדרשה החלפה קבועה של
סוללות במכשירים, דבר שדרש חדירה של
סיירת מטכ"ל בפיקוד אהוד ברק.

מפקד הכוח אהוד ברק מצויד בציד צבאי מתוחכם, מכשיר ראיית לילה, רובה עם
כוונת לייזר ושני פסים שחורים צבועים מתחת העיניים. יש לו אוזנייה. הוא נכנס
ללשכה, מוודא שאין שם איש ואז מסמן אחורה, כמה חיילים של סיירת מטכ"ל צועדים
בשקט אל תוך הלשכה. אהוד ברק אוסף אותם אליו. הוא מדבר בלי ה- ס' שלו

ברק

מה שהולך לקרות זה ככה. גווילי, וסרמן,
אתם על הדלת, צמח- אתה על החלון.
ארנון ואני מפרקים את מכשיר האזנה
מהטלפון, מחליפים לו את הבטריות
ומחזירים לטלפון. שתי דקות היינו פה.

כל אחד הולך לעמדה שלו, אהוד ברק וארנון ניגשים לטלפון, אהוד שולף מברג קטן,
מפרק טלפון שנמצא על השולחן, מוציא ממנו מכשיר האזנה, מוציא משם בטריות
ומעיף אותן. מדברים בלחש.

ברק

ארנון, הבטריות!

ארנון

איזה בטריות?

ברק

שנתתי לך לפני שיצאנו! הבטריות למכשיר
האזנה!

ארנון

אה זה היה למכשיר האזנה?

ברק

לא, לרוקט פוקט של נאצר! ברור שלמכשיר
האזנה!

ארנון

אה אוקי... שניה

ארנון הנבוך מוציא ווקמן ומתחיל לפרק ממנו את הבטריות, בטעות נלחץ כפתור ומבעד לאוזניות בוקעת חתיכה ממערכון הגשש "הצ'ופצ'יק של הקומקום".

ווקמן

"הלו!! – כן - זה רדיו? – ודאי ודאי –
הצ'ופצ'יק של ה..."

ברק

(חוטף את המכשיר ומכבה אותו) שששש!!!

ברק רץ לדלת ומציץ, מסמן לכוח לשתוק.

ברק

מלוכלך במסדרון!

כולם קופאים. צעדים של גבר נשמעים מחוץ לדלת. ברק מסמן שהסכנה חלפה. הוא מוציא את הבטריות מהווקמן ומרכיב אותן במכשיר ההאזנה.

ברק

פאקין שיט הבטריות גמורות! ארנון!!

ארנון

מצטער, זה ראש מתהפך... זה שותה
בטריות.

ברק

מה עושים?

ארנון

ראיתי למטה טמבוריה אולי הם עוד
פתוחים

ברק

רעיון מצוין! לך לשם תגיד להם שלום אני
ארנון המטומטם גמרתי את הבטריות על
הצ'ופצ'יק של הקומקום!!

ארנון מסמן לו שני אגודלים ומסתובב ללכת.

ברק

לא אידיוט!! אתה לא הולך לשום מקום!!
פאק פאק מה עושים?

ארנון

ראיתי מקרר במטבחון, בטח יש שם
בטריות.

ברק

אוקי לך. אנחנו בינתיים נחפש בטריות פה

במשרד.

מונטאז' של ברק ושאר הכוח מפרקים שלט של מזגן, שלט של טלוויזיה, פעמון לדלת, תמונה של דג שר, שעון קיר, שעון מעורר, מוציאים מהכל את הבטריות... הופכים את הבטריה... זה לא עובד. ארנון חוזר לחדר, מחזיק לחם וצלחת עם נקניקים וגבינות.

ארנון

(תוך כדי לעיסה) מלוכלך במסדרון!!

ברק

אני לא שומע אף אחד.

ארנון

אה לא, זה לא קוד, הפלתי קממבר על השטיח שם. מה זה, מה אתם עושים?

ברק

כל הבטריות פה קטנות מדי! (מראה לו מכונית על שלט שכבר שבורה ומפורקת) רק המכונית נוסעת על בטריות 9 וולט

ארנון

נו מצוין לנו!

ברק

אין. פירקתי לה את האמא! אי אפשר לפתוח! (הופך את המכונית לצד של מכסה הסוללות) למה הם תמיד סוגרים את זה עם בורג?! מאיפה אני אביא טסטר עכשיו?!

ארנון

(מושיט לו חופן של 9 וולט) מצאתי כמה במקרר! נראה לי אנחנו מסודרים!

ברק

תביא נבדוק

ברק לוקח בטריות ובדק אותן עם הלשון, אחת אחרי השניה משליך אותן הצידה.

ברק

לפח....לפח....לפח.....לפח....לפח....לפח

לפתע אחת מהן משמיעה זץ קטן המגע עם הלשון שלו

ברק

הנה! אני חוסב סזאת סבבה!

ארנון

המפקד?

ברק

סיט מה זה?! מה קרה לסיין סלי?! היא

היתה מוסלמת!! כוסאמק, בעוד יומיים
אנחנו מעלים בקיבוץ את המחזמר סיקגו!

ארנון
לא הבנתי

ברק
אני רוקסי הארט! יס לי סולו!!! (מנסה)
"...סאם טיימס איים רייט, סאם טיימס איים
רונג..." קיבינימט!

ארנון
מישהו מגיע! המפקד חייבים לעוף!

ברק מחבר את הV9 למכשיר ההאזנה.

ברק
זהו. טוב, הלכה לי הסין אבל לפחות זה
למטרה טובה. בזכות האמצעים האלו
אנחנו נדע כל מה שמצרים מתכננת נגידנו.
טוב ללפסס בעד ארצנו.

קריין
בסופו של דבר צה"ל החליט שלא
להשתמש באמצעים המיוחדים ולכן לא היה
מודע לכוונת המצרים לתקוף ביום כיפור.

ברקOS
סאם טיימס איים רייט, סאם טיימס איים
רונג... לעזאזל...

הרצל ו-וולפסון 3

תסריטאית: ליאת שביט

1. פנים. בית קברות. יום.

דוד וולפסון עומד חפוי ראש ליד תלולית עפר טריה עם שלט קטן פ"נ פייגה וולפסון, לידו כמה אנשים ורב ממלמל אל מלא רחמים. בשקט בשקט הרצל נעמד מאחורי וולפסון ולוחש.

הרצל

(לוחש) דוד...דוד...

דוד

(לשמיים) אמא? אימאל'ה?

וולפסון מזנק בבהלה וקולט שהרצל מאחוריו

דוד

אלוהים ישמור הרצל, באמצע אל מלא רחמים?

הרצל

לא הספקתי לגשת אליך לפני

דוד

להגיד שאתה משתתף בצערי?

הרצל

לא, להגיד לך שמצאתי פיתרון לבעיה היהודית

דוד

הרצל באמת! אמא שלי מתה, אין לך טיפת כבוד?

הרצל

נכון נכון סליחה

הרצל עומד ומחכה רגע

הרצל

עכשיו אפשר?

דוד

לא אי אפשר! בדיוק איבדתי את היקר לי מכל

הרצל

אבל הרעיון שלי הפעם כל כך גאוני שזה לא סובל דיחוי, אני בטוח שאבא שלך היה רוצה שתקשיב לי

דוד
אמא שלי!

רב
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרְזוּמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן.

כולם
אמן

הלוויה מסתיימת, אנשים מתפזרים כשהם מניחים יד על כתפו של דוד

הרצל
אז מה הבעיה של העם היהודי?

דוד
לא רוצה להגיד

הרצל
נו בקשה

דוד
לא בא לי, אמא שלי מתה, זאת הלוויה שלי
ואני לא אגיד אם לא בא לי

הרצל
בסדר נו אני אגיד, הבעיה שלנו היא (לוחש)
שלתורכים אין מכונת כתיבה

דוד
מה אתה לוחש? כולם מתים פה!!!

הרצל
גיליתי שלסולטן התורכי אין מכונת כתיבה
בערבית

דוד
וואט דה פאק! מה אכפת לי? גם אין לו
גמדי גינה או צ'מבלו או חותלות, מה יעזור
לעם היהודי אם לסולטן תהיה מכונת
כתיבה??

הרצל מנסה להרגיע, מושך את וולפסון שישב לצידו על התלולית של אמא של
וולפסון, וולפסון מתנגד והרצל מושך אותו בכוח שישב לידו.

הרצל
תבין וולפסון, אי אפשר לעזור לעם היהודי
בלי לכתוב מכתבים, הסולטן מפונק, אין לו
כוח לכתוב ביד, אבל אם תהיה לו מכונת
כתיבה בערבית... (מחייך ומהנהן)

דוד

אז הוא לא עוזר לנו, כי אין לו מכונת כתיבה

הרצל

בדיוק! דיברתי עם רמינגטון, הם מוכנים
לייצר אחת ב 300 דולר!!! אני יודע שזה
עולה כמו אי קטן בקריביים אבל תחשוב
כמה אסיר תודה הסולטן יהיה.

פאזזה קטנה, וולפסון המום ופעור פה, ואז לוקח חול מהתלולית ומעיף על הרצל ותוך
כדי צרחות זורק עליו עוד ועוד חול.

דוד

תגיד לי אתה פסיכופט? הפעם הגזמת!
אתה בא אלי באמצע הלוויה של אמא שלי
כדי לשכנע אותי לקנות מכונת כתיבה???
אתה מקשיב לפעמים למה שיוצא לך
מהפה המטומטם שלך?

הרצל נשבר.

הרצל

אתה צודק דוד אתה צודק, אני טיפש סתום
ודביל.

דוד

אל תשכח פסיכי, פסיכי עם קבלות

וולפסון מתנשף

הרצל

נכון! אני כל פעם בא עם רעיונות
מטומטמים איך להציל את העם היהודי
ואתה חבר מסור וסבלני ומקשיב לי

וולפסון נרגע לאט

הרצל

לא מגיע לי חבר כמוך אני צואת בבון

דוד

די נו עם הצואת בבון

הרצל

לא לא, האמת צריכה להיאמר, אני אשפה
אנושית, לא מגיע לי לחיות, אני צריך לשכב
פה בתוך האדמה, הנה אני חופר ונשכב
ליד אבא שלך

דוד

אמא שלי

הרצל חופר עם הידיים.

דוד

תפסיק הרצל

הרצל

לא, לא אהיה יותר עול על צווארך או
פרונקל בישבנך

וולפסון שנרגע מתיישב ליד הרצל ומחזיק לו את הידיים כדי למנוע ממנו לחפור

דוד

די נו הרצל, אתה לא פרונקל, פשוט אמא
שלי בדיוק מתה.

הרצל

(בבכי) כל כך רציתי להציל את העם היהודי

וולפסון מחבק את הרצל ומשעין אותו עליו

דוד

ויש לך המון רעיונות טובים

הרצל

לא אספר אותם לעולם, אני טיפש מטופש
ודביל מדובל

דוד

ספר לי נו, תן לי רעיון אחד

הרצל

לא

דוד

בבקשה נו

הרצל

לעולם לא

דוד

ארנבון של דוד, פשפשון

הרצל

(מתרצה) טוב רעיון אחד אבל הוא ישן -
מה אם... נביא את ככככל היהודים
מככככל העולם

דוד

שאלוהים ייקח אותי

הרצל

מפנמה, מלוקסנבורג מליכטנבורג

דוד

אין מדינה כזאת

הרצל

ונביא אותם לארץ ישראל ונחיה שם הם
ואתה ואני והגופה של אבא שלך

דוד

של אמא שלי

הרצל

ואתה ואני ואני ואתה....

דוד

בסדר בסדר אני מסכים

הרצל

נוסעים לארץ ישראל?

דוד

ללונדון, לקנות מכונת כתיבה לסולטן

הרצל

יש!!! לא תצטער

קריין

מכונת הכתיבה עם האותיות בערבית יוצרה
בעלות אסטרונומית, הרצל שלח אותה
נרגש לסולטן התורכי שדחה אותה ללא
שום הסבר.

הם קמים מהתלולית ומנקים את החול, וולפסון מבחין בזונה מכוערת במיוחד

דוד

מה זה?

הרצל

חשבתי שתהיה עצוב, אז החלטתי לפנק
אותך, היא עלתה רק 2 מרק! אבל אל
תנשק אותה בפה, (לוחש) יש לה הרפס.

דוד

איך תמיד אתה יודע מה אני צריך.